

РЕШЕНИЕ

№ 254

гр. Пазарджик, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря М. Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело № 20225220102640 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба с правно основание чл.419 от КЗ във вр. с чл.67 от ЗАП във вр. с чл.86 от ЗЗД от „Алекс Транс Трейд-2016“ЕООД, ЕИК- 205586932, със седалище и адрес на управление – гр. Пазарджик, ул. „Освобождение“№27, представлявано от Т. Г. С.. - управител, срещу ЗК „Лев Инс“АД, ЕИК- 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“№67А, представлявано от М. С. М.- Г. , с цена на иска 22 118.00 лв.

В исковата молба се твърди, че ищецът и ответното дружество са сключили влязла в сила застраховка „Отговорност на превозвача“ № 13082110000189, със срок на валидност от 12.02.2021 г. до 11.02.2022 г. Съобразно същата тази застраховка отговорността на застрахования е като превозвач на товари по шосе, превозвани с МПС „Ман ТГМ“, с рег.№ РА2830ВХ, рама № WMAN16ZZ68Y200923. През времето на действието на застрахователната полица е настъпило следното вредоносно събитие - на 16.08.2021 г., на А-1 Западна автомагистрала, посока Линц, км 78.800, държава Австрия, около 14:00 часа, при извършена рутинна проверка на товарен автомобил „Ман ТГМ“, с рег.№ РА2830ВХ в камиона, натоварен със

стока за Sopp Industrie GmbH, са открити 4 (четирима) души, бежанци, които били увредили сериозно част от превозваната стока. За установеното е съставен протокол от компетентните власти с № RL2006/22/EG. Твърди се, че е установено по безспорен начин, че шофьорът на товарния автомобил нямал отношение по проникването в каросерията от страна на бежанците. Стоката е достигнала до крайния си получател Sopp Industrie GmbH, от когото е съставен Аварийен протокол от 17.08.2021 г., в който протокол е констатирано, че поради престоя на четиримата души в товарния отсек на камиона са налице значителни щети на стоката — 36 картонени кашона от артикул 11328 са квалифицирани като неизползваеми, тъй като стоката е била дефектна или силно замърсена, че не може да се използва поради съображения за хигиена. Други 16 кашона - 8 с артикул 11328, 4 с артикул 13500 и 4 с артикул 35771, са били леко повредени и трябвало да се проверят за наличието на чужди тела. Съобразно експертно становище № 21.08-1968 за щета № 492140007005 — щета при транспортиране на частичен товар от декоративни ленти в резултат от неправомерно навлизане на емигранти в товарния отсек на камиона, при превоз на товар с подател „Фери Гарант 2003“ ЕООД, спредитор „Алекс Транс Трейд — 2016“ ЕООД и получател Sopp Industrie GmbH, нанесената частична щета се изчислява в размер на 11 308,96 евро. В началото на месец октомври 2021 г. на електронната поща на ищеца е получено искане за обезщетение в размер от 11308,96 евро за нанесени щети по превозвания товар в следствие злонамерени действия на имигранти. Сочи се, че с Уведомление от 15.10.2021 г. е било уведомено ответното дружество за настъпилите събития и е образувана щета № 1205- 1308-00-21- 7132. Получено е писмо с изх.№ 10602/25.11.2021г., с което било отказано изплащане на исканото обезщетение от страна на застрахователното дружество.

Полученото писмо не отговаряло на обективната истина въобще. В същото бил посочен номер на застрахователна полица № 13082110000031, която полица нямала връзка с ищеца и не отговаряла на действително сключената полица „Отговорност на превозвача“ № 13082110000189. Твърди се, че експерт на застрахователното дружество е разгледал Уведомление от 02.03.2020 г., което също не отговаряло на истината - уведомлението е от дата 15.10.2021 г. По-нататък в писмото се посочвало, че застрахователното събитие е станало на 06.12.2019 г. - отново не отговаряло на истината. От

посочените доказателства от компетентните органи, както и в РЕАЛНО ПРЕДСТАВЕНОТО УВЕДОМЛЕНИЕ е видно, че датата на настъпване на застрахователното събитие е 16.08.2021 г.

Твърди се, че в същото това писмо се посочвало, че съобразно правилата на т.1.4 във връзка с т.2 от раздел IX. „Основни задължения на страните по договора“ от Общите условия застрахователят има право да откаже изплащане на обезщетение, ако застрахования не е изпълнил задължението си в срок до 7 дни да уведоми за настъпилото събитие. Оспорва това твърдение на застрахователното дружество, тъй като самото дружество не е изпълнило своето задължение да представи на доверителя му Общи условия по договор за застраховка „Отговорност на превозвача“. Ищецът нямал задължение да знае какви са изискванията на ответника във връзка с изпълнението на сключения по между им договор. Задължението за съобщаване на тези изисквания е в тежест на ответника. Въпреки, че ответното дружество не е изпълнило законовото си задължение да представи Общи условия по договор за застраховка „Отговорност на превозвача“, в конкретния случай доверителят му, чрез своя управител, е уведомил ответника за настъпилото застрахователно събитие. Видно от разпечатката на телефона на управителя на „Алекс Транс Трейд - 2016“ ЕООД, на 16.08.2021 г., в 12:22:50 ч. е осъществен телефонен разговор със застрахователя, който е сключил застраховката „Отговорност с превозвача“ с телефонен номер *****. Няколко часа по-късно същия ден, в 16:48:28 ч. е бил проведен и телефонен разговор с агенцията на ответника „ЛевИнс“ в гр. Пазарджик на телефонен номер ***** , като в този разговор е уведомен представител на ответника за настъпилото застрахователно събитие.

Счита за правилно да се приеме, че след като е доставил стоката до крайния получател - дружеството в Германия, същата стока била приета по последния, видно от представената товарителница, доверителят му към онзи момент не е предполагал, че към него ще бъде предявена каквато и да е било претенция за нанесени щети по товара. Поради това не е предприел каквито и да е било действия, свързани с реализиране на правата си по застраховката „Отговорност на превозвача“. Тези действия са предприети едва в началото на месец октомври 2021 г., след като е получено електронното писмо с предявената претенция в размер на 11308,96 евро. От страна на ищеца е направено искане за повторно разглеждане на щетата, като с писмо ответното

дружество отново отказвало изплащане на обезщетение. В конкретния случай счита, че е налице непроизнасяне по предявената претенция от страна на ответника ЗК „ЛевИнс“ АД. Видно от разпоредбата на чл.49 от Закона за автомобилните превози с договор за автомобилен превоз на товари превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава. Съобразно на чл.67 превозвачът отговаря за пълната или частичната липса или повреда на товара от момента на приемането му за превоз до получаването му, както и за забава при доставянето му. Съгласно чл. 419 от КЗ, застрахователният договор при сухопътни превози покрива всички рискове, на които е изложен превозваният товар, освен ако е уговорено друго. Законодателят е предвидил, че застрахователният договор влиза в сила с предаването на товара за превоз и има действие до предаването му на получателя, включително при претоварване и складиране, освен ако е уговорено друго. На основание чл.405, ал.1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Правото да предяви претенция към застрахователя при настъпването на застрахователно събитие принадлежи на превозвача. Застрахователят по транспортната застраховка покрива риска от настъпването на застрахователно събитие по време на превоза. Твърди се, че в разглеждания казус е налице застраховка „Отговорност на превозвача“ по смисъла на чл.419 от КЗ, която покрива всички рискове, на които е изложен товара, превозван по договор за автомобилен превоз на товари по смисъла на ЧЛ.49 от ЗАП. В конкретния случай застраховка „Отговорност на превозвача“ представлява застрахователен договор при сухопътен превоз. Позоваването от страна на ответното дружество на разпоредбите на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) не е правилно. Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) урежда отношенията между изпращача, превозвача и товарополучателя във връзка с международния автомобилен превоз на товари, отговорността на превозвача за вреди при загубване, повреждане или закъснение при доставянето на товара, както и отговорността на изпращача за вреди от непълното, неправилното или неточното посочване на товара и неговото естество, от липсата, непълнотата или неточността на придружаващите го митнически документи и от недостатък на опаковката.

Ответното дружество в писмото си се позовава на изключенията на чл. 17, ал.2 от Конвенцията, като твърди, че липсата на стоката се дължало на обективни обстоятелства, които не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее. Правото да се позове точно на тази разпоредба от Конвенцията имал ищецът, в качеството му на превозвач. Ответникът нямал право да се позовава на разпоредбите на чл.17 от Конвенцията, тъй като същият нямал качеството нито на изпращач на товар, нито на превозвач, нито на товарополучател. Съгласно фиксираните валутни курсове на Българската народна банка, левовата равностойност на 11308,96 евро е равна на 22 118 лева.

Оформен е петитум с който се иска от съда да ОСЪДИ ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788 на основание чл.419 КЗ във вр.с чл.67 от ЗАП и чл.86 от ЗЗД ДА ЗАПЛАТИ на „Алекс Транс Трейд - 2016“ ЕООД, ЕИК 205586932 сумата от 22 118 лв./двадесет и две хиляди сто и осемнадесет лева/, представляваща обезщетение по Договор за застраховка „Отговорност на превозвача“, ведно със законната лихва в размер от 2 242,52 лв./две хиляди двеста четиридесет и два лева и 52 ст./ от 16.08.2021 г. - датата на настъпване на застрахователното събитие до момента на предявяване на исковата претенция, както и законната лихва върху сумата от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане на сумата. Претендира разноски в производството, в това число и за адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства и са направени доказателствени искания.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ЗК „ЛевИнс“ АД, в който се твърди, че исковата претенция е неоснователна и недоказана по размер, тъй като ищецът не е ангажирал доказателства за действителното заплащане на претендираната сума. Оспорва твърдението, че Застрахователят не е предоставил приложимите към сключената застраховка Общи условия. При сключването на застрахователния договор, обективиран в застрахователна полица № 1308211000031 за застраховка "Отговорност на превозвача“, Застрахованият е декларирал, че е получил Общите условия за застраховка "Отговорност на превозвача“, запознат е с тях и ги приема. Съобразно разпоредбата на чл. 348, ал. 1 от Кодекса за застраховането Общите условия на застрахователя, установени предварително за сключването на определен застрахователен продукт, обвързват застрахователя, ако са му били предадени при

сключването на застрахователния договор и той е заявил писмено, че ги приема. Твърди се, че в случая са приложими разпоредбите на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) по аргумент на чл.1, т. 1. съгласно която тази конвенция, се прилага за всеки договор за автомобилен превоз на стоки с превозни средства срещу заплащане, когато мястото на приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставянето ѝ, така както са посочени в договора, се намират в две различни държави, от които поне една е договаряща страна. Въз основа на предявена извънсъдебна претенция “Алекс Транс Трейд - 2016“ ЕООД в ЗК “ЛЕВ ИНС“ АД е образувана преписка по щета № 1205-1308-00- 21-7132/15.10.2021 г. към застрахователна полица № 1308211000031 по застраховка “Отговорност на превозвача“. Щетата е приключила с отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Настъпилото събитие не е покрит риск по условията на договора и попада в общите изключения по сключената застраховка. Изрично в т. 1.4. във връзка с т. 2 от Раздел IX от Общите условия по застраховка “Отговорност на превозвача“, е регламентирано, че Застрахователят има право да откаже изплащането на застрахователното обезщетение при неизпълнение на задължението за уведомяване на Застрахователя в 7 - дневен срок от узнаването на настъпването на застрахователното събитие от страна на Застрахования. Твърди се, че Застрахованият не е изпълнил задълженията си, регламентиран чл. 395, ал. 1 от Кодекса за застраховането и в т. 1.5. на Раздел IX, от приложимите Общи условия да предприеме всички разумни и целесъобразни мерки за предотвратяване, ограничаване и/или намаляване на загубата и/или щетата и да уведоми незабавно Застрахователя.

С оглед изложеното, на основание разпоредбата на чл. 395, ал. 4 от Кодекса за застраховането във връзка с т. 2. на Раздел IX. от Общите условия, при настъпването на застрахователно събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1, което изрично е предвидил в договора. Сочи се, че настъпилото събитие не е покрит риск по условията на договора и попада в общите изключения по сключената застраховка. Съгласно т. 1 от раздел V. От Общите условия във връзка с чл. 17, т. 2 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), превозвачът се освобождава от отговорност, когато липсата, повредата или забавата се дължат на грешки на правоимащия, на нареждане на последния, което не е

резултат на грешка на превозвача, на присъщ недостатък на стоката или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее. В настоящия случай причинените вреди на превозвания товар не се дължат на грешка или виновно поведение на превозвача, поради което не следва да се ангажира неговата отговорност, както и на неговия Застраховател. В допълнение към горното, разпоредбите на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), регламентират, че превозвачът отговаря за състоянието на товара и опаковката му, като при установена неизправност изисква вписването на съответна бележка в графа 18 на товарителницата. В случая няма никакви бележки от страна на получателя, поради което се счита, че стоката е била приета в добро състояние. На самостоятелно основание твърди, че претенцията е погасена по давност по аргумент на чл. 32, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR). Съобразно посочената разпоредба исковете, свързани с международни превози, се погасяват с изтичането на едногодишен давностен срок. Твърди се, че предвид изложените съображения, предявената искова претенция към ЗК “ЛЕВ ИИС“ АД е неоснователна и недоказана по размер, поради което следва да се отхвърли. Оспорва предявения акцесорен иск за забава по аргументи относно неоснователността на главния иск. Възразява срещу началния момент, от който се претендира, като твърди, че Застрахователят не е изпаднал в забава от датата на настъпване на застрахователното събитие. Не възразява срещу представените доказателства и направените доказателствени искания с исковата молба. Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

Районният съд, като се запозна с твърденията и исканията, изложени в молбата и доразвити в хода на производството, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при съблюдаване на разпоредбата на чл.235, ал.2 от ГПК, прие за установено следното:

От събраните в хода на производството доказателства се установява, а и между страните по делото не се спори, че между същите е била сключена влязла в сила застраховка „Отговорност на превозвача“ № 13082110000189 /застрахователна полица/, със срок на валидност от 12.02.2021 г. до 11.02.2022 г. Съобразно сключената застраховка, отговорността на застрахования „Алекс

Транс Трейд-2016“ЕООД, ЕИК- 205586932 е като превозвач на товари по шосе, превозвани с МПС „Ман ТГМ“, с рег.№ РА2830ВХ, рама № WMAN16ZZ68Y200923.

От приетите от съда доказателства е видно, че през времето на действието на застрахователната полица е настъпило събитие - на 16.08.2021 г., на А-1 Западна автомагистрала, посока Линц, км 78.800, държава Австрия, около 14:00 часа, при извършена рутинна проверка на товарен автомобил „Ман ТГМ“, с рег.№ РА2830ВХ в камиона, натоварен със стока за Sopp Industrie GmbH, са открити 4 (четирима) души, бежанци, които били увредили сериозно част от превозваната стока. За установеното е съставен протокол от компетентните власти с № RL2006/22/EG. От компетентните органи не е била установена съпричастност от страна на шофьорът на товарния автомобил, който няма отношение по проникването в каросерията от страна на бежанците. Стоката е достигнала до крайния си получател Sopp Industrie GmbH, като на място е бил съставен Аварийен протокол от 17.08.2021 г., в който протокол е констатирано, че поради престоя на четиримата души в товарния отсек на камиона са налице значителни щети на стоката — 36 картонени кашона от артикул 11328 са квалифицирани като неизползваеми, тъй като стоката е била дефектна или силно замърсена, че не може да се използва поради съображения за хигиена. Други 16 кашона - 8 с артикул 11328, 4 с артикул 13500 и 4 с артикул 35771, са били леко повредени и трябвало да се проверят за наличието на чужди тела.

Съобразно експертно становище № 21.08-1968 за щета № 492140007005 — щета при транспортиране на частичен товар от декоративни ленти в резултат от неправомерно навлизане на имигранти в товарния отсек на камиона, при превоз на товар с подател „Фери Гарант 2003“ ЕООД, спредитор „Алекс Транс Трейд — 2016“ ЕООД и получател Sopp Industrie GmbH, нанесената частична щета се изчислява в размер на 11308,96 евро. В началото на месец октомври 2021 г. на електронната поща на ищцовото дружество е получено искане за обезщетение в размер от 11308,96 евро за нанесени щети по превозвания товар в следствие злонамерени действия на имигранти.

С Уведомление от 15.10.2021 г. /приложено по делото/ ищецът е уведомил ответното дружество за настъпилите събития и е образувана щета № 1205- 1308-00-21- 7132. Получено е писмо с изх.№ 10602/25.11.2021 г., с

което било отказано изплащане на исканото обезщетение от страна на застрахователното дружество.

В хода на производството по делото, в качеството си на свидетел е бил разпитан А. Б. С. /водач на товарния автомобил/, съгласно показанията на който, процесният инцидент е настъпил на 16.08.2021г., при извършването на международен курс с крайна точка Германия. Св. С. посочва, че извършва превоз по посочената линия от около 14 години, като е добре запознат с особеностите на маршрута. На границата между Румъния и Унгария, водачът е спрял на паркинг, за да направи почивка. Св. С. споделя, че на тази граница и друг път се е случвало да има бежанци, които да се опитват да се качат на някой от паркираните камиони, за да достигнат Западна Европа. С. споделя, че е пренощувал на посоченият паркинг, като след това е тръгнал. Преминал е през територията на Унгария за около 4 часа и половина, но след като е влязъл на територията на Австрия, е бил спрял за извършването на проверка от местната полиция. След като полицейските служители му наредили да отвори каросерията на камиона, се установило, че вътре имало четири неизвестни за водача лица, които били повредили част от превозваната стока. След като била извършена проверка от компетентните власти, С. продължил към крайната си дестинация. Водачът уведомил за случилото се своевременно застрахователното дружество и собственика на превозното средство.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства.

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът съобрази следното:

В конкретният случай са предявени иски от ищцовото дружество срещу ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК- 121130788 с правно основание чл.419 от КЗ във вр. с чл.67 от ЗАП във вр. с чл.86 от ЗЗД, като ищцовото дружество претендира да му бъде заплатена сумата от 22 118.00лв. , представляваща обезщетение по сключен Договор за застраховка „Отговорност на превозвача“, ведно с лихва в размер на 2 242.52лв.

Предявените иски са допустими, но неоснователни поради следните съображения:

Съгласно чл.419 от КЗ, застрахователният договор при сухопътни превози покрива всички рискове, на които е изложен превозваният товар,

освен ако е уговорено друго. Законодателят е предвидил, че застрахователният договор влиза в сила с предаването на товара за превоз и има действие до предаването му на получателя, включително при претоварване и складиране, освен ако е уговорено друго. На основание чл.405, ал.1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Съгласно чл. 435 от КЗ, в случай, че е удовлетворил увреденото лице, застрахованият има право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение в рамките на застрахователната сума/лимита на отговорност и в границите на покритието по застрахователния договор при спазване на законните изисквания.

В процесния случай в тежест на ищеца е да докаже възникване на валидно застрахователно правоотношение по договор за транспортно застраховане на превозвач на товари с покритие към датата на настъпване на събитието, настъпване в срока на застрахователно покритие на застрахователно събитие при превоз на товари, за което застрахователят носи риска и удовлетворяване от страна на превозвача на увреденото лице-контрагент по договора за превоз за унищожената/ повредена стока.

Между страните не съществува спор за наличието на валидно сключено застрахователно правоотношение по договор за транспортно застраховане, както и за настъпването на застрахователно събитие, довело до частична загуба на превозвания товар.

Отношенията между страните по превозния договор за причинените вреди по време на превоз с трансграничен елемент се уреждат от правилата на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), ратифицирана с Указ 1143/29.07.1977г. на Държавния съвет, в сила за Република България от 18.01.1978г. При иск за причинени имуществени вреди при изпълнение на договор за международен автомобилен превоз, както размерът на дължимото от превозвача обезщетение, така и размерът на лихвата за забава на това обезщетение се определят от нормите на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) /Решение, постановено т.д. №2957/2018г. по описа на ВКС, Търговска колегия, Първо отделение/. Съгласно чл. 17, т.1 от Конвенцията, превозвачът е отговорен за цялостната или частичната липса или повреда на стоката от

момента на приемането ѝ за превоз до доставянето ѝ. Отговорността на превозвача по чл.17, т.1 от Конвенцията при договор за превоз е към товародателя. В съдебната практика е застъпено становището, че обект на застраховането при договор за превоз е гражданската отговорност на застрахователя за причинените от него на трети лица вреди, свързани с използването МПС. Съгласно практиката на ВКС, отговорността на застрахователя по застраховка „Отговорност на превозвача“ е обусловена от отговорността на превозвача. С оглед извършването на автомобилния превоз на товар в рамките на територията на Република България приложими се явяват разпоредбите на Търговския закон.

С договора за превоз превозвача се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар. Легалната дефиниция на превозвач в ДР на Закона за автомобилните превози, параграф 1, т.5, приема, че такъв е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел. Съгласно приложимите в случая разпоредби на [чл.373, ал.1 от ТЗ](#) превозвачът носи отговорност за изгубването, погиването или повреждането на товара. Наличието на товарителница не е условие за съществуването или за валидността на превозния договор. Товарителницата улеснява доказване сключването на договор за превоз и цели да внесе яснота и сигурност в превозните правоотношения. Превозът на товари може да бъде осъществяван както чрез собствени превозни средства, така и чрез наети такива.

Правото да предяви претенция към застрахователя при настъпването на застрахователно събитие принадлежи на превозвача. Застрахователят по транспортната застраховка покрива риска от настъпването на застрахователно събитие по време на превоза. При превоз на товари застрахователят по транспортната застраховка покрива риска при осъществяването на превоза от конкретни транспортни средства, за които е налице съгласие между застрахован и застраховател.

Съгласно т. 1 от раздел V. От Общите условия във връзка с чл. 17, т. 2 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), превозвачът се освобождава от отговорност, когато липсата, повредата или забавата се дължат на грешки на правоимащия, на нареждане

на последния, което не е резултат на грешка на превозвача, на присъщ недостатък на стоката или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее. В настоящия случай, не се твърди от ищеца причинените вреди на превозвания товар да се дължат на грешка или виновно поведение на превозвача, поради което не следва да се ангажира неговата отговорност, както и на неговия Застраховател.

Отделно от това, според настоящият съдебен състав би могло да се приеме, че застрахованият не е изпълнил стриктно задълженията си, регламентирани чл. 395, ал. 1 от Кодекса за застраховането и в т. 1.5. на Раздел IX, от приложимите Общи условия да предприеме всички разумни и целесъобразни мерки за предотвратяване, ограничаване и/или намаляване на загубата и/или щетата и да уведоми незабавно Застрахователя. При сключването на процесния застрахователен договор, застрахованият е декларирал, че е получил Общите условия за застраховка „Отговорност на превозвача“ и че приема същите, поради което релевираното от ищеца възражение в тази насока е неоснователно.

Не съществува спор между страните, че повредата на стоката се дължи на действията на трети лица /емигранти/. От приетите по делото доказателства обаче, вкл. показанията на разпитания водач на товарния автомобил, се установява, че проникването на тези лица в каросерията на автомобила е обстоятелство, което по неговите думи е непредвидимо и неочаквано за превозвача, изключващо отговорността му съгласно чл.18 от Конвенцията. В депозираните пред съда показания, свидетелят твърди, че обективно не е имал възможност да избегне проникването на емигрантите в автомобила, изпълнил е задълженията си отговорно, като каросерията на автомобила е била затворена, а камионът не е бил оставян без надзор. От друга страна, доводите на служителя на ищцовото дружество, че той е направил всичко възможно, за да предотврати процесното събитие не се споделят от съда. Всички изтъкнати от него мерки очевидно са били недостатъчни за товарното вида на заключване на каросерията на автомобила, нито изборът на защитен охраняем паркинг. Превозвачът е могъл да избере и друг маршрут, друг паркинг със засилена защита, или да предприеме индивидуални мерки относно начина на заключване на каросерията на превозното средство. Така например процесният превоз е можело да бъде възложен не на един шофьор, а на двама, което е щяло да елиминира нуждата от продължителното

паркиране на превозното средство за задължителните почивки. При настъпил на същият паркинг предходен инцидент / за който споделя св.С./ е било належащо да се предприемат такива мерки, още повече ,че свидетелят споделя за постоянното присъствие на мигранти в района на паркинга, които и друг път са се опитвали да се прикачат на гарираните там превозни средства.

Не на последно място, за да претендира изплащането на обезщетение, ищецът следва да докаже по безспорен и категоричен начин,че е изплатил обезщетение на увреденото лице. По делото не е било твърдяно, а още по-малко доказано,че ищцовото дружество е изплатило обезщетение, което обстоятелство би му дало право да предяви обратен иск срещу застрахователя. Единствено в случай ,че е удовлетворил увреденото лице,застрахованият има право да получи от застрахователя обезщетение в рамките на застрахователната сума. В полза на застрахования би могло да се породи парично вземане срещу застрахователя само при настъпването и на допълнителен факт, който не е свързан със застрахователния договор- ако сам е удовлетворил увреденото лице,т.е неговото право има субсидиарен характер спрямо прякото право на увреденото лице. Само в подобна хипотеза застрахованият има право да получи застрахователно обезщетение , доколкото се претендира нещо, което по принцип е дължимо от застрахователя на друго лице /увредения/, което обаче застрахованият е удовлетворил. В тази насока е и утвърдената практика на ВКС /решение №22 от 04.08.2014г. на ВКС по т.д. №1727/2013г. , I т.о./ По делото не се установи ищецът да е изплащал обезщетение на увреденото лице, поради което няма как да се приеме,че застрахователят дължи обезщетение на застрахования.

Предвид изложените съображения, исковите претенции следва да се отхвърлят като неоснователни и недоказани, вкл. предявеният акцесорен иск.

По отношение на разноските – Ответното дружество не е направило искане за присъждането на съдебно-деловодни разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Воден от горното Районен съд- Пазарджик,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ищеца „Алекс Транс Трейд-2016“ЕООД, ЕИК- 205586932, със седалище и адрес на управление – гр. Пазарджик, ул. „Освобождение“№27, представлявано от Т. Г. С.. – управител, срещу ЗК „Лев Инс“АД, ЕИК- 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“№67А, представлявано от М. С. М.- Г. , искове с правно основание чл.419 във в. от КЗ във в. с чл.67 ЗАП и по чл. 86 от ЗЗД, с които се иска от съда да бъде осъден ответникът ЗК „Лев Инс“АД, ЕИК- 121130788 да заплати на ищеца „Алекс Транс Трейд-2016“ЕООД, ЕИК- 205586932, сумата от 22 118 лв. /двадесет и две хиляди сто и осемнадесет лева/, представляваща обезщетение по Договор за застраховка „Отговорност на превозвача“, ведно със законната лихва в размер на 2 242,52 лв. /две хиляди двеста четиридесет и два лева и 52 ст./ от 16.08.2021 г. - датата на настъпване на застрахователното събитие до момента на предявяване на исковата претенция, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда /16.08.2022г./ до окончателното изплащане на дължимите суми, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____